Nr. 3. Krosno, dnia 3. lutego 1912. Rok IV.

POWIATOWY DZIENNIK URZĘDOWY

c. k. Starostwa i c. k. Rady szkolnej okręgowej w Krośnie.

WYCHODZI W MIARĘ POTRZEBY
raz lub dwa razy każdego miesiąca.

Roczna prenumerata wynosi 5 koron.

Numer pojedynczy 40 halerzy.

Prenumeratę należy nadsyłać wprost do c. k. Starostwa w Krośnie.

Inseraty przyjmuje i pobiera za nie należytości **drukarnia W. Lenika w Krośnie.**

Za wiersz lub miejsce petitu liczy się **30 halerzy.**

L. 34576. Krosno, dnia 22. stycznia 1912.

Do Wielebnych Urzędów parafialnych w powiecie.

Wincenty Skorupa vel Bratoń, przynależność. Urząd parafialny w Tarnowie doniósł c. k. Starostwu w Tarnowie pismem z 18. września 1911, L. 1596, iż dnia 1. sierpnia 1911 umarł w Tarnowie w szpitalu powszechnym Wincenty Skorupa vel Bratoń, syn nieślubny Salomei, lat 19 liczący.

Wskutek odezwy c. k. Starostwa w Tarnowie z 23. września 1911 L. 2971/A, upraszam Wielebne Urzędy parafialne o poszukiwanie za metryką urodzenia wymienionego i w dodatnim razie nadesłania mi tejże exoffo jak najrychlej.

L. 1596. Krosno, dnia 23. stycznia 1912.

Do Zwierzchności gminnych (Magistratu), Przełożeństw obszarów dworskich i Posterunku c. k. Żandarmeryi w powiecie.

Zwalczanie pijaństwa. Z wielu stron dochodzą mię zażalenia i skargi o wzrastającem rozwielmożnianiu się pijaństwa w gminach tut. powiatu, a z niem w parze, mnożenia się przeróżnych wybryków i hałasów ulicznych, bójek i kalectw osób, słowem — czyny wywołujące nietylko demoralizacyę i postrach, lecz zagrażające bezpieczeństwu osób i mienia.

Smutne nad wyraz te objawy są dostatecznym dowodem, że Zwierzchności gminne (Magistrat) i Przełożeństwa obszarów dworskich, tudzież Posterunki c. k. Żandarmeryi nie przestrzegają wcale obowiązków ustawą na nie nałożonych, a przypominanych im tutejszemi rozporządzeniami z dnia 23. stycznia 1909, L. 33361 ex 1908 (ogłoszonem w Dz. pow. Nr. 3, str, 19) i z dnia 10. marca 1910 L. 6820 (ogłoszonem w Dz. pow. Nr. 6, str. 33) w celu zapobieżenia pijaństwu.

Wobec tego li tylko obojętności i pobłażliwości organów gminnych przypisać należy rozszeżenie się nałogu pijaństwa, który pociąga za sobą zubożenie i degeneracyę ludności.

Wzywam przeto ponownie Zwierzchności gminne (Magistrat) i Przełożeństwa obszarów dworskich, tudzież Posterunki c. k. Żandarmeryi do ścisłego zastosowania się do zarządzeń zawartych w wyżej powołanych tut. okólnikach, względnie do ścisłego przestrzegania postanowień rozporządzenia ministeryalnego z 3. kwietnia 1855 dz. p. p. Nr. 62 co do spoczynku nocnego i udzielania zezwoleń do trzymania otworem gościn i szynków poza godziną policyjną, przyczem zaznaczam, że po oznaczonej dozwolonej godzinie policyjnej w nocy, w myśl §. 1. tego rozporządzenia, domy zajezdne i szynki **muszą być bezwarunkowo zamknięte** i po tej godzinie gościom ani wstępować, ani też dłużej przebywać nie wolno. W razie przeciwnym, tak właściciel gościny lub szynkowni, jak i ci goście, którzy po wezwaniu ze strony organów bezpieczeństwa nie oddalą się z lokalu, do czego ich ewentualnie zmusić należy, podpadną karze przewidzianej §. 11. cesarskiego rozporządzenia z 20. kwietnia 1854 dz. p. p. Nr. 96.

Niemniej czuwać należy nad przestrzeganiem postanowień ustawy z 19. lipca 1877, dz. u. p. Nr. 67, dotyczącej powstrzymania pijaństwa, a której treść winna w każdym lokalu szynkarskim w miejscu w oczy wpadającem być umieszczoną.

Dochodzenie i karanie przekroczeń tej ustawy należy do sądów powiatowych, a §. 6. tej ustawy postanawia, że kto w ciągu roku **trzy razy za pijaństwo sądownie karany będzie**, temu polityczna władza powiatowa może na czas jednego roku zakazać u-

częszczania do restauracyi i szynkowni w miejscu zamieszkania i najbliższej okolicy.

Należy przeto bezzwłocznie przypomnieć miejscowym szynkarzom ciążącą na nich odpowiedzialność za przekroczenia powołanych przepisów i zniewalać ich do ścisłego ich przestrzegania, z drugiej zaś strony należy przy nadarzającej się sposobności pouczać i ostrzegać ludność, a zwłaszcza młodzież przed zgubnymi skutkami opilstwa.

L. 1436. Krosno, dnia 18. stycznia 1912.

Do Zwierzchności gminnych w Zręcinie, Świerzowej polskiej i Ustrobnej, tudzież powiatowej Komendy c. k. Żandarmeryi w Krośnie.

Anormalne stosunki bezpieczeństwa publicznego. Mnożą się zażalenia, że w tamtejszej gminie od dłuższego już czasu wydarzają się zajścia zagrażające co do bezpieczeństwa osób i mienia tamt. mieszkańców, wywołane przeważnie nadmiernem zapijaniem się jednostek, które w stanie nietrzeźwym napadają na spokojnych przechodniów, bądź też zuchwałem i gwałtownem zachowaniem się, szczególniej porą nocną, zakłócają potrzebny ludziom pracującym spokój.

Ze względu na ciążący na gminie ustawowy obowiązek czuwania nad bezpieczeństwem osób i mienia swoich mieszkańców, zarządzam, aby aż do tutejszego odwołania począwszy od następnego dnia po ogłoszeniu niniejszego reskryptu w pow. dzienniku urzędowym, Naczelnik tamtejszej gminy **podwoił zwykłą wartę nocną gminną,** której zadaniem będzie przez całą noc, t. j. począwszy od godziny 9. wieczór do godziny 4. rano, czuwać nad spokojem i bezpieczeństwem osób i mienia w obrębie tamtejszej gminy, zaś obowiązkiem pana Naczelnika gminy jak niemniej Komendy c. k. Żandarmeryi w Krośnie będzie czuwać nad tem, aby straże te swoje obowiązki dokładnie wypełniały, a to w myśl przepisów § 28. ustawy ogniowej.

W razie niestawienia się w oznaczonej godzinie wieczorem przeznaczonego do służby stróża, obowiązkiem p. Naczelnika gminy będzie wynająć na koszt właściciela odnośnego domu innego stróża, prócz tego na zaniedbującego się właściciela domu nałożyć odpowiednią grzywnę po mysli § 11. rozporządzenia cesarskiego z 20/4 1854 dz. p. p. Nr. 96.

Warta nocna z chwilą objęcia służby nabywa moc publicznej straży i jako taka winna być przez tamtejszych mieszkańców szanowaną i jej uległą, w przeciwnym bowiem razie winni — o ile powszechna ustawa karna nie będzie miała do nich zastosowania — ulegną karze w myśl § 11. wyżej powołanego cesarskiego rozporządzenia od 2 do 200 K, albo karze aresztu od 6 godzin do 14 dni, stosownie do tego czy ta lub owa kara wyda się wedle okoliczności stosowniejszą lub skuteczniejszą.

L. 35750 Krosno, dnia 18. stycznia 1912.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

Fałszowanie dokumentów legitymacyjnych. Z okólnika tutejszego z dnia 22/12. 1911, L. 35035 (dzien. pow. Nr. 1 ex 1912) powzięły Zwierzchności gminne i Magistrat miasta przekonanie, jak częste są wypadki fałszowania dokumentów legitymacyjnych, na podstawie których tutejszo-krajowi robotnicy sezonowi udają się do Niemiec w celach zarobkowych i jeżeli w dwóch tylko miesiącach (marcu i kwietniu 1911) organy berlińskiej Centrali robotników polnych zdołały zakwestyonować aż 139 takich dokumentów, w których dokonane fałszerstwa rażąco biły w oczy, nie może ulegać wątpliwości, że w wielu wypadkach dokumenty zręczniej fałszowane uszły uwagi organów kontrolujących i nie doszły do wiadomości władz.

Ponieważ między owymi 139 skonfiskowanymi dokumentami, znajdowało się ledwie 6 książek robotniczych, opatrzonych przez Starostwa klauzulą upoważniającą do podróży, jest widoczne, że robotnicy sezonowi udający się dla zarobku za granicę szczególnie do Niemiec, chcąc mieć w ręku legitymacyę do podróży, udają się do Zwierzchności gminnych z żądaniem wydania im książek robotniczych, służbowych lub świadectw przynależności i dokumenty te bez przeszkody otrzymują.

Proceder ten nie jest właściwy, gdyż jak to już w okólniku c. k. Prezydyum c. k. Namiestnictwa z 28. listopada 1908, L. 16370/pr. intymowanym tutejszem rozporządzeniem z dnia 19. czerwca 1911, L. 15964, (ogłoszonem w dz. pow. Nr. 13 str. 76) zaznaczono, że dokumenty powyższe służyć mają przedewszystkiem za legitymacye wewnątrz państwa a nie poza jego granicami i jakkolwiek osobom posiadającym już książki robotnicze lub służbowe, władze nie mogą odmówić zaopatrzenia ich klauzulą upoważniającą do podróży, jeśli inne ustawowe przeszkody nie zachodzą, to wydawanie tych dokumentów specyalnie jako legitymacyi do podróży za granicę, sprzeciwia się przepisom obwieszczenia ministeryalnego z 10. maja 1867, Dz. p. p. Nr. 80, według których każdy podróżny udając się za granicę państwa, winien postarać się u kompetentnej władzy o wydanie paszportu do podróży.

Nie ulega wątpliwości, że tutejszo-krajowi robotnicy sezonowi mając w ręku legalne paszporty do podróży unikają wielu trudności i przykrości, na jakie narażeni są przy legitymowaniu się przed zagranicznemi władzami książkami robotniczemi lub

świadectwami przynależności, które to dokumenta sporządzone są przeważnie w języku polskim. Robotnicy zaś udający się na zarobek za granicę z fałszowanymi dokumentami podróży, względnie legitymacyjnymi, postępują wprost lekkomyślnie, utrudniając sobie, jeżeli już nie udaremniając całkowicie pobyt i zarobkowanie za granicą a nadto zniewalają władze tamtejsze do wydania ostrzejszych przepisów co do legitymacyi podróżnych dla robotników.

Ponieważ więc zaopatrywanie robotników sezonowych w legalne paszporty do podróży leży w ich własnym interesie, a nadto zapobiedz może praktykowanym obecnie tak często fałszowaniom książek robotniczych i innych dokumentów legitymacyjnych, co stosunki tutejszo-krajowe w wysokim stopniu wobec władz zagranicznych dyskredytuje, polecam Zwierzchnościom gminnym i Magistratowi miasta, aby bezzwłocznie po myśli powyższych wywodów pouczały i wpływały na miejscową ludność, aby udając się za granicę za zarobkiem zaopatrywały się w dokumenta podróży, wydane przez c. k. Starostwa i przestrzegały ich przed następstwami posługiwania się dokumentami fałszowanymi lub dokumentami osób trzecich.

Przypominam też jeszcze raz Zwierzchnościom gminnym i Magistratowi miasta obowiązek, że winne w myśl punktu 6-go tut. rozporządzenia z dnia 5/3. 1910, L. 2112 (ogłoszonem w Dz. pow. Nr. 8 ex 1910, str. 45) od osób ubiegających się o paszporta do podróży o ile były już w posiadaniu takich dokumentów, ściągać te dokumenty bezwarunkowo i przy wnoszeniu ponownej prośby o paszport do podróży za granicę, przedkładać je równocześnie z prośbą c. k. Starostwu.

Zaznaczam w końcu, że zarządziłem jak najściślejsze badanie dokumentów legitymacyjnych przez organa wykonawcze c. k. Starostwa i za każde dostrzeżone braki lub niewłaściwości popełnione w tych dokumentach, pociągnę winnych do surowej odpowiedzialności.

L. 307/pod. Krosno, dnia 14. stycznia 1911.

Do Zwierzchności gminnych, Magistratu miasta Krosna i Przełożeństw obszarów dworskich w powiecie.

Postępowanie egzekucyjne. Ponieważ egzekucya w tutejszym powiecie napotyka niejednokrotnie na rozliczne trudności, bądź to z powodu winy organów wykonawczych, bądź też z winy kontrybuentów, którzy nie będąc należycie obznajomieni z przepisami dla służby egzekucyjnej, nie mogą uniknąć z jednej strony przykrych następstw z egzekucyą połączonych, z drugiej zaś inwigilować prawidłowy tok egzekucyi, widzi się c. k. Starostwo zniewolone do wydania odpowiednich pouczeń.

1) Podatki gruntowe i domowe płatne są kwartalnie z dołu, zarobkowe kwartalnie z góry, a osobisto-dochodowe i rentowe półrocznie w dniach 1/6 i 1/12, o czem Zwierzchności gminne i Obszary dworskie zawiadamia się kwartalnemi obwieszczeniami.

2) Dla ułatwienia spłaty i zaprowadzenia pewnego ładu dla wiejskich kontrybuentów, wyznacza Urząd podatkowy z początkiem roku termina płatności dla każdej gminy na I. i II. półrocze, oznaczając dzień poboru, w którym kontrybuenci z odnośnej gminy mają pierwszeństwo przy spłacie przed innymi podatnikami, a jeśli w tych terminach podatki opłacą, wolni są od kosztów egzekucyjnych.

3) Dla małych kontrybuentów tj. tych, których roczna należytość rządowa bez dodatków autonomicznych nie przekracza 40 koron, zezwoliło c. k. Ministerstwo skarbu reskr. z 5/10 1903 l. 44883 zestawiać wykazy zaległości tylko raz w rok, począwszy od 1/8 i tylko raz w rok od 1/11 uzupełniać. Na podstawie tych wykazów doręcza się karty upominające z należytością za I. i II. kwartał jako zaległością z uwidocznieniem u dołu karty należytości za III. i IV. kwartał, a jeśli kontrybuenci spłacą je przed zajęciem, opłacają tylko 20 halerzy jako należytość za doręczenie karty upominającej, tudzież gdyby się rozchodziło o spłatę przed licytacyą, także kwotę należytości taryfowej i kosztów spowodowanych zajęciem, a jeśli spłacą całoroczną należytość, uwolnią się od ponownego doręczenia karty upominającej w IV. kwartale za należytość podatkową w III. i IV. kwartale i dalszych kosztów egzekucyjnych.

4) Wedle powszechnego u nas zwyczaju, kontrybuenci spłacają podatki do rąk Zwierzchności gminnej, względnie kolektantów podczas bytności w gminach egzekutorów podatkowych. Postępowanie przy takiej spłacie wymaga także pewnych objaśnień.

a) Egzekutor podatkowy zaraz po zgłoszeniu się u Zwierzchności gminnej ma przystąpić do zajęcia lub licytacyi u tych restantów, u których nie można się spodziewać, aby przed egzekucyą zaległości swe spłacili dobrowolnie, a do tych należą ci, którzy zalegają więcej niż za 3 kwartały.

b) Przy zgłoszeniu się ma egzekutor porozumieć się ze Zwierzchnością gminną, kiedy będzie odbierać pieniądze od restantów zgłaszających się niejako z dobrowolnemi spłatami.

c) Dopiero po ukończeniu odbioru pieniędzy, należy przystąpić do dalszej egzekucyi u tych, którzy zaległości nie spłacili.

d) Przy spłatach egzekutorowi nie wolno rozdzielać zaległości, gdyż do tego powołany jest tylko

sąd, a każdy jest solidarnie odpowiedzialny za całą zaległość, ma on jednak zakonsygnować każdą choćby częściową spłatę.

5) Wpłaty podatków ma egzekutor zapisywać imiennie do konsygnacyi, a w celu sprawdzenia zgodności zebranej w ciągu dnia gotówki, ma wyprowadzić sumę dzienną, wpisać ją cyframi i słowami do protokołu fantowania, w którym Naczelnik gminy lub zastępca ma potwierdzić odbiór gotówki po myśli §. 20. względnie 27. instrukcyi dla egzekutorów, własnoręcznym podpisem. Dotyczące książeczki ma egzekutor układać wedle pozycyi konsygnacyi, a po ukończeniu czynności, względnie gdyby czynność w gminie dłużej trwać miała, obowiązany jest egzekutor zestawić w konsygnacyi sumę ogólną, za cały czas, wypisać ją cyframi i słowami, wygotować doniesienie o zebranej gotówce w 2 egzemplarzach, podpisać je i zaopatrzyć w pieczęć i oddać Zwierzchności gminnej z wezwaniem, aby zebrane pieniądze pod zagrożeniem skutków z §. 182. ustawy karnej, oddała Urzędowi podatkowemu bezwarunkowo w najbliższym dniu powszednim osobiście lub pocztą wraz z konsygnacyą, książeczkami podatkowemi i jednym egzemplarzem doniesienia i ażeby drugi egzemplarz doniesienia odesłała równocześnie c. k. Starostwu.

6) Analogiczne przepisy obowiązują kolektantów prywatnych po gminach, którzy odwózkę zebranych pieniędzy mają uskuteczniać w dniach wyznaczonych dla odnośnej gminy do indywidualnego poboru, względnie także wyjątkowo i w innych dniach, skoro uzbierają znaczniejszą sumę ponad 200 koron.

7) Protokół fantowania mają egzekutorzy sporządzać zawsze na miejscu u restantów, stosując się do §. 17. instrukcyi służbowej, a przydzieleni taksatorowie podpisując te protokoły z dnia każdego, mają również do tego się stosować i zwracać baczną uwagę, by nie dopuszczać do jakichkolwiek wykroczeń w tym kierunku.

8) Doręczanie kart upominających czy to przez egzekutora, czy przez posłańców egzekucyjnych, ma być kontrybuentom osobiście uskutecznione. Zwierzchności gminne stwierdzając w dziennikach tychże czynność pieczęcią i podpisem z każdego dnia, winny się przekonywać, czy wykazaną czynność faktycznie uskuteczniono.

9) Ponieważ egzekutorom podatkowym należy się noclegowe za każdą noc rzeczywiście spędzoną, a nadto strawne za każdy dzień, w którym pełnią służbę przynajmniej przez 10 godzin, przeto Zwierzchność gminna potwierdzając im wykonanie czynności w dzienniku, mają dokładnie badać rubrykę 6 i 9 tego dziennika, tj. wykazany przez tegoż czas rozpoczęcia i ukończenia służby.

10) Aby służba egzekutora w wyznaczonych dniach nie doznała zwłoki w gminie, mają Zwierzchności gminne przygotować wczas asystencyę, kolektantów i ocenicieli, by w tych terminach za zgłoszeniem się egzekutora, przystąpić bezzwłocznie do czynności.

Kierownik c. k. Starostwa:
Dr. Żelechowski wr.

L. 111/Rso. Krosno, dnia 18. stycznia 1912

Do wszystkich Zarządów szkół ludowych w powiecie.

Wskutek rozporządzenia c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 9. stycznia 1912 L. 22962/IV. zwraca się uwagę Zarządom szkół na wyroby „Galicyjskiej fabryki piór stalowych“ w Husiatynie i zaleca popieranie tej nowej gałęzi przemysłu krajowego.

L. 199/Rso. Krosno, dnia 24. stycznia 1911.

Do Zarządów szkół ludowych w powiecie.

W pierwszych dniach lutego r. b. zamierza Zarząd Kółek rolniczych urządzić w Dukli 3-dniowy kurs strażacki, celem wyszkolenia kierowników ochotniczej straży pożarnej dla gmin niemających dotąd straży pożarnej.

Zawiadamiając o tem Zarządy szkół, oznajmia c. k. Rada szkolna okręgowa, że chętnie udzieli nauczycielom, chcącym wziąć udział w tym kursie, urlopu potrzebnego.

Przewodniczący c. k. Rady szk. okr.,
kier. c. k. Starostwa: **Dr. Żelechowski** wr.

Wykaz chorób nagminnych

panujących w tutejszym powiecie w styczniu 1912.

Choroba	Miejscowość	Ilość chorych		
		leczonych od początku epidemii	przybyło w ostatnich 4. tygodn.	pozostaje w leczeniu
Krztusiec	Wojkówka	44	—	22
Mumps	Tylawa	45	21	36
Płonica	Krosno	2	2	2

Część nieurzędowa.

Kronika powiatowa.

Kalendarz łowiecki. W miesiącu lutym wolno polować na kozły (rogacze), jarząbki, cietrzewie, głuszce, pardwy, dropie, wreszcie na ptactwo wodne i błotne w ogólności. Na wilki, dziki i lisy wolno polować przez cały rok.

Kalendarz rybacki. W styczniu wolno łowić wszystkie gatunki ryb z wyjątkiem raków zarówno samic, jak i samców Złowione ryby muszą mieć jednak przepisaną miarę.

Przekroczenie powyższych przepisów ulega grzywnie od 10 do 200 Kor., ewentualnie karze aresztu do 14 dni.

— **Wiadomości osobiste.** J. E. Pan Minister sprawiedliwości zamianował auskultanta Rudolfa Webera dla c. k. Sądu powiatowego w Dukli.

— W etacie urzędników do utrzymania ewidencyi katastru podatku gruntowego zamianowany został geometra ewidencyjny I. kl. Kazimierz Pirgo w Krośnie, starszym geometrą ewidencyjnym II. kl.

— **C. k. Rada szkolna krajowa** zamianowała Wojciecha Woźniaka stałym nauczycielem kierującym 2-kl. szkoły w Jaszczwi.

C. k. Rada szkolna okręgowa udzieliła na zasadzie art. 36 ustawy z dnia 11. czerwca 1905 Nr. 73 Dz. u. kr., Tadeuszowi Seibowi, nauczycielowi 1-kl. szkoły w Łężanach i Maryi Żółkiewiczównie, tymcz. nauczycielce tej szkoły, zezwolenia na zawarcie związku małżeńskiego.

— **† Ks. Bronisław Markiewicz,** rz.-kat. proboszcz w Miejscu Piastowem, odznaczony złotym Krzyżem zasługi z koroną, założyciel Zakładów wychowawczych dla opuszczonych dzieci w Miejscu Piastowem i Pawlikowicach pod Krakowem, oraz Towarzystwa „Powściągliwość i Praca", zmarł w dniu 29. stycznia b. r., w 70 roku życia, a 44 kapłaństwa.

Zmarły urodził się w roku 1842 w Próchniku. Gimnazyum ukończył w Przemyślu, gdzie też odbywał studya teologiczne. Wyświęcony na kapłana w r. 1867, był wikaryuszem w Harcie, potem w Przemyślu, następnie studyował filozofię we Lwowie i Krakowie. Był proboszczem w Gaci następnie w Błażowej, gdzie zainicyował powstanie i rozwój miejscowego przemysłu tkackiego. W r. 1882 powołanym został na profesora teologii pastoralnej w seminaryum duchownem w Przemyślu. W r. 1886 idąc za swem powołaniem wstąpił do Zgromadzenia księdza Bosko, gdzie z całym zapałem oddał się idei wychowawczej. W roku 1892 został proboszczem w Miejscu Piastowem. — I tutaj rozpoczyna się okres ofiarnej, niezmordowanej a tak obfitej w owoce skutki pracy ś. p. zmarłego.

Po objęciu obowiązków dusz pasterskich, pierwszą myślą i dziełem ś. p. zmarłego, było zaopiekować się opuszczoną bezdomną dziatwą.

W pierwszym już roku swego pobytu, utrzymywał z własnych funduszów znaczną liczbę ubogich chłopców, a następnie w drodze dobrowolnych składek i ofiar, nabył w Miejscu Piastowem większy szmat ziemi i pobudował domy, umieszczając w nich swoich wychowanków i przeznaczone dla nich pracownie rzemieślnicze.

Pożar w dniu 3. lipca 1904 w nocy zniszczył do szczętu zakład i obrócił w perzynę całą kilkuletnią pracę założyciela.

Niestrudzonym zabiegom i energii śp. księdza Markiewicza, powiodło się datkami na ten cel zebranemi odbudować i rozszerzyć spalony zakład wychowawczy i dziś widnieją na tem miejscu dwa okazałe piątrowe murowane budynki, w których obecnie ma przytułek więcej jak 200 wychowanków, oddających się pracy w przeróżnych rzemiosłach i nauce.

W roku 1897 za staraniem śp. ks. Markiewicza zawiązanem zostało Towarzystwo „Powściągliwość i Praca", którego członkom oddał dalszą pieczę nad wychowankami i nad rozwijaniem się Zakładu.

Z zakładu tego wyszło kilka tysięcy wychowanków, zajmujących dzisiaj poważne stanowiska w kraju i za granicą.

Był więc kapłanem nadzwyczajnych cnót i pełnym zaparcia się siebie, miłującym ojczyznę, społeczeństwo, przystępny, miłosierny dla ubogich, a cześć powszechna go otaczała.

Obrzęd pogrzebowy odbył się w Miejscu Piast. Egzekwie, Sumę pontyfikalną i eksportacyę zwłok odprawił JExc. ks. biskup ~~Pelczar~~ przy licznym współudziale duchowieństwa i wiernych. Mowę na cmentarzu wygłosił JExc. ks. biskup i dwóch wychowanków, w kościele zaś wygłosił kazanie ks. Sarna z Przemyśla.

Cześć Jego pamięci.

— **Wynik wyborów krośnieńskiej Rady powiatowej i ukonstytuowanie się Wydziału.** Przy przeprowadzonych w dniach 22. i 28. listopada, tudzież 5. i 9. grudnia 1911 wyborach do krośnieńskiej Rady powiatowej, wybrani zostali na następny 6-letni okres wyborczy, następujący członkowie:

a) z grupy gmin wiejskich:

Ks. Edward Janicki, Jędrzej Krukierek, Wincenty Manierski, Jan Markiewicz, Jan Miezin, Jan Nawrocki, Dominik Pawłowski, Dr. Jakób Przysłópski, Stanisław Szafrański, Jan Tomkiewicz, Szymon Uliasz i Antoni Wilk.

b) z grupy gmin miejskich:

Józef Bergman, Stanisław Brzękowski, dr. Feliks Czajkowski, ks. Stanisław Jarek, dr. Jan Kanty Jugendfein, ks. Antoni Koleński i Michał Mięsowicz.

c) z grupy najwyżej opodatkowanych z kategoryi handlu i przemysłu:

Włodzimierz Suryn i Władysław Wachal.

d) z grupy większej posiadłości:

Stanisław hr. Bobrowski, August Korczak Gorayski, Jan Korczak Gorayski, dr. Stanisław Starowieyski i Waleryan Stawiarski.

Przy ukonstytuowaniu się nowej Rady powiatowej w dniu 20. stycznia 1912 wybrano Prezesem JWP. Augusta Korczak Gorayskiego, a vice-Prezesem Wiel. ks. Edwarda Janickiego.

Do Wydziału weszli jako członkowie Pp.: dr. Jan Kanty Jugendfein, Michał Mięsowicz, Jan Na-

wrocki, dr. Stanisław Starowieyski i Waleryan Stawiarski, zaś jako zastępcy wydziałowych Pp.: Józef Bergman, Jan Korczak Gorayski, Jan Markiewicz, Dominik Pawłowski i Włodzimierz Suryn.

— **Egzamin piśmienny** pod nadzorem (klauzurowy) kandydatów na nauczycieli szkół średnich, odbędzie się we Lwowie w dniach 16. i 17. lutego br., a kandydatek na nauczycielki w tychże szkołach (także w liceach żeńskich) w dniach 19. i 20. lutego b. r., poczem bezzwłocznie nastąpią egzaminy ustne.

Kandydaci i kandydatki, którzy zamierzają przystąpić do tego egzaminu, winni o tem zawiadomić dyrekcyę Komisyi egzaminacyjnej ustnie lub na piśmie najpóźniej **do dnia 9. lutego br.** i podać dokładnie przedmioty, z których zamierzają zdawać egzamin.

— **Przymus legitymacyjny dla uczniów szkół średnich.** C. k. Ministerstwo kolei żelazn. zarządziło przymus legitymacyjny dla korzystających ze zniżek kolejowych uczniów szkół średnich i wszelkich równorzędnych publicznych zakładów naukowych. Wszyscy więc uczniowie powyższych zakładów naukowych chcący korzystać ze zniżek kolejowych, muszą posiadać karty tożsamości osoby, wystawione przez dyrekcyę odnośnego zakładu naukowego.

— **Pożary.** Dnia 17. grudnia 1911 spłonął doszczętnie stojący pustką dom Anny Kołacz w Pałacówce ad Łęki. Szkoda wynosząca około 1600 K. była ubezpieczoną. Przyczyna pożaru niewiadoma.

— Dnia 26. grudnia 1911 pożar zniszczył dom mieszkalny wraz ze stajnią i ruchomościami gospodarczemi i domowemi Stanisława Blecharczyka w Korczynie, przyczem spłonęły też dwa wieprze. Nadto spłonęły sprzęty domowe dwóch lokatorów tego domu, a to Izraela Pinzla i Salomona Wasserstroma. Szkoda pożarem wyrządzona wynosi ogółem około 4370 K., z czego przypada na I. 3470 K., II. 400 K. i III. 500 K. Ogień miały wzniecić małe dzieci, pozostawione w domu bez dozoru.

— **Szkoła rzemiosł budowlanych w Buczaczu.** Na mocy upoważnienia J. E. Pana Ministra robót publicznych z dnia 23. grudnia 1911 L. 558/3-XXI. b, zarządził J. E. Pan Namiestnik otwarcie szkoły rzemiosł budowlanych w Buczaczu z początkiem marca 1912.

— **W krajowej szkole ogrodniczej w Tarnowie** rozpocznie się rok szkolny 1912/13 w pierwszej połowie kwietnia 1912. Do szkoły tej może być przyjęty każdy kandydat, który wykaże się, że ukończył przynajmniej 14 rok życia, odbył z dobrym postępem obowiązkową naukę w szkole ludowej, jest umysłowo i fizycznie zupełnie zdrów i nienagannych obyczajów, oraz złoży w terminie przez Dyrekcyę oznaczonym egzamin wstępny, służący do ocenienia, czyli kandydat jest dostatecznie rozwinięty umysłowo, ażeby mógł korzystać z nauk, w tej szkole udzielanych. Kandydaci, którzy odbyli przynajmniej jednoroczną praktykę ogrodniczą, a czynią zadość powyż wymienionym warunkom, mają pierwszeństwo do przyjęcia przed innymi. Koszta utrzymania ucznia w zakładzie wynoszą 360 K. rocznie. Synowie ubogich rodziców mogą być przyjęci na koszt funduszu krajowego. Każdy wstępujący do zakładu powinien być zaopatrzony w dostateczną ilość bielizny i dobre obuwie. Podania o przyjęcie wnosić należy najdalej do 15. marca br. do Dyrekcyi krajowej szkoły ogrodniczej w Tarnowie, która na żądanie udzieli wszelkich bliższych wyjaśnizń. Oprócz uczniów zwyczajnych Dyrekcya przyjmuje także praktykantów ogrodniczych.

— **Kurs uprawy łąk, pastwisk i roślin pastewnych.** Gal. Towarzystwo gospodarskie donosi, że staraniem komitetu odbędzie się we Lwowie, w połowie lutego 10-dniowy kurs uprawy łąk, pastwisk i roślin pastewnych. Zgłoszenia pisemne lub ustne przyjmuje biuro komitetu (Lwów, ul. Karola Ludwika l. 3), udzielając zarazem wszelkich bliższych wskazówek.

— **Kursa elektrotechniczne.** Instytut technologiczny Izby handlowej i przemysłowej podaje do wiadomości kół interesowanych, że Dyrekcya miejskiego muzeum techniczno-przemysłowego krajowego instytutu popierania rękodzieł i przemysłów w Krakowie, urządza w miesiącach marcu, kwietniu i maju, dwa kursa elektrotechniczne. Pierwszy kurs będzie obejmował elektrotechnikę prądu słabego w 50 godzinach wykładowych i w 90 godzinach ćwiczeń, oraz przedmioty: rachunki przemysłowe, fizykę i chemię, ustawę przemysłową i hygienę. Nauka rozpocznie się w połowie marca i będzie trwała przez 4 tygodnie codziennie od 8—12 i 2—6.

Drugi kurs będzie obejmował elektrotechnikę prądu silnego w 116 godzinach wykładu i 130 godzinach ćwiczeń, oraz te same przedmioty ogólne co kurs pierwszy. Na kursie drugim nauka rozpocznie się w połowie kwietnia i będzie trwała przez 5 tygodni codziennie od godziny 8 — 12 i od 2 — 6.

Podania na powyższe kursa należy wnosić do Dyrekcyi instytutu technologicznego Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie najpóźniej **do dnia 11. lutego b. r.** Do podania należy dołączyć ostatnie świadectwo szkolne, list wyzwolin, świadectwo przynależności lub paszport wojskowy, dowód przynajmniej 3-ech letniego zatrudnienia w zawodzie elektrotechnicznym oraz poświadczenie niezamożności, w razie jeżeli petent ubiega się o zasiłek na czas trwania kursu, o co w podaniu podać należy. Pierwszeństwo mają elektromonterzy.

— **Wykaz przeciętnych cen targowych** zboża na targu w Krośnie w dniu 29. stycznia 1912 za 100

klg: pszenica od 21 K do 22 K, żyto od 17 K. 50 h. do 18 K — h, owies od 17 K 50 h do 18 K, jęczmień od 17 K 50 h do 18 K, fasola od 23 K do 26 K, groch od 20 K do 21 — K, bób od 18 — K do 19 K — h, soczewica od 20 K do 21 — K, proso od — K do — K — h, hreczka od 19 K do 20 K kartofle od 5 K — h do 6 K. Siano za 100 klg. 7 K. — h., słoma zą 100 klg. 5 K. — h.

XVI. b. 3. Lwów, dnia 13. stycznia 1912.

Obwieszczenia.

Kandydaci zawodu leśno-gospodarczego zamierzający w roku 1912 przystąpić do egzaminu państwowego dla gospodarzy leśnych, winni najpóźniej do 31. marca 1912 wnieść do c. k. Namiestnictwa podania zaopatrzone dokumentami i załącznikami wymaganymi według przepisów § 3. rozporządzenia c. k. Ministerstwa rolnictwa z 3. lutego 1903, Dz. p. p. Nr. 30, a to kandydaci będący w służbie publicznej, we właściwej drodze służbowej, inni zaś za pośrednictwem właściwego c. k. Starostwa, względnie c. k. Dyrekcyi Policyi.

Kandydaci starający się o uwolnienie od opłaty taksy egzaminacyjnej, mają wnieść równocześnie w tej samej drodze osobne podanie zaopatrzone świadectwem ubóstwa wystawionem przez Zwierzchność gminną i potwierdzonem przez urząd parafialny ostatniego miejsca zamieszkania, a stwierdzającem stosownie do przepisu § 23. powołanego rozporządzenia ministeryalnego, względnie § 14. rozporządzenia z dnia 14. czerwca 1889, Dz. p. p. Nr. 100, stosunki przytoczone przez petenta na uzasadnienie własnego ubóstwa ewentualnie ubóstwa osób do jego utrzymania obowiązanych.

Podania po terminie, a więc po dniu 31. marca 1912 wniesione lub niezaopatrzone przepisanymi dokumentami, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

XVI. b. 4. Lwów, dnia 13. stycznia 1912

Kandydaci zawodu leśno-gospodarczego zamierzający w roku 1912 przystąpić do egzaminu państwowego przepisanego dla pomocników technicznych w służbie leśnej i ochronnej, jakoteż do egzaminu przepisanego dla służby ochronnej łowieckiej, winni najpóźniej do 31. marca 1912 wnieść do c. k. Namiestnictwa podania zaopatrzone dokumentami i załącznikami wymaganymi według przepisów §. 29. rozporządzenia c. k. Ministerstwa rolnictwa z 3. lutego 1903, Dz. p. p. Nr. 30, względnie §. 2. rozporządzenia tego c. k. Ministerstwa z 3. lutego 1903, Dz. p. p. Nr. 31, a to kandydaci będący w służbie publicznej we właściwej drodze służbowej, inni zaś za pośrednictwem właściwego c. k. Starostwa, względnie c. k. Dyrekcyi Policyi.

Kandydaci, starający się o uwolnienie od opłaty taksy egzaminacyjnej, mają wnieść równocześnie w tej samej drodze osobne podanie zaopatrzone świadectwem ubóstwa, wystawionem przez Zwierzchność gminną i potwierdzonem przez Urząd parafialny ostatniego miejsca zamieszkania, a stwierdzającem stosownie do przepisu §. 47. powołanego rozporządzenia ministeryalnego, względnie §. 14. rozporządzenia z 14. czerwca 1889, Dz. p. p. Nr. 100 stosunki przytoczone przez petenta na uzasadnienie własnego ubóstwa, ewentualnie ubóstwa osób do jego utrzymania prawnie obowiązanych.

Podania po terminie, a więc po dniu 31. marca 1912, wniesione lub niezaopatrzone przepisanymi dokumentami, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

AWIZO.

Niniejszem zastanawia się kupno podręczne 1000 q. żyta, ogłoszone Obwieszczeniem z dnia 15. grudnia 1911. Zakupno owsa odbywa się dalej aż do dalszego ogłoszenia.

Przemyśl, dnia 18. stycznia 1912.
C. i k. wojsk. magazyn prowiantowy w Przemyślu.

Edykt licytacyjny.

E. 275/11/25.

Na żądanie Jana Radoniewicza w Baligrodzie odbędzie się **dnia 22. lutego 1912 o godzinie 9. przed południem**, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 licytacya $^2/_3$ części realn. whl. 35 i 162, $^2/_6$ części realności whl. 163, $^2/_{12}$ części realn. whl. 48 ks. gr. gm. kat. Ciechania objętych, gruntu łącznego obszaru 9 morgów 709 sążni i domu mieszkalnego.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione na 5534 kor. 78 hal. Najniższa cena wynosi 3689 kor. 85 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Dukla, dnia 12. stycznia 1912.

Odpowiedzialny redaktor: **Michał Lebiszczak.** Z drukarni W. Lenika w Krośnie.